

DÂNG MẸ ĐÓA HUỆ NGÂY THƠ VÀ TRINH TRONG

... Hồi ấy là tháng 3 năm 1912. Niên học bắt đầu. Vào một ngày thứ bảy, nơi tòa giải tội, Cha Godofredo nói với con:

- Cha muốn rằng năm nay con phải làm thế nào để được ghi tên và nhận ảnh đeo của Hội Con Đức Bà.

Dầu Cha giải tội của con muốn thế, tuy nhiên, có vài ngăn trở: là vì con còn nhỏ tuổi và cũng vì trí thông minh của con quá kém. Cha Godofredo nói tiếp:

- Chúng ta hãy bắt đầu cầu nguyện ngay ngày hôm nay và con phải dâng lên Đức Bà rất nhiều đóa hoa nhỏ để xin cho được ơn này vào đúng ngày lễ Đức Trinh Nữ MARIA Vô Nhiễm Nguyên Tội, mừng 8 tháng 12!

Ra khỏi tòa giải tội, lòng con tràn đầy hân hoan như thể đã cầm trong tay dây và ảnh đeo của Hội Con Đức Bà! Thế nhưng, mấy ngày trôi qua trong mộng ước mà con vẫn chưa bắt đầu làm cánh hoa nhỏ nào dâng lên Đức Bà theo lời Cha Giải Tội dặn.

Sau cùng, con bắt đầu hồi tâm suy nghĩ. Về việc đọc kinh thì con biết rõ phải đọc kinh gì. Theo thiện ý con, không có lời kinh nào đẹp hơn lời kinh Mân Côi con vẫn đọc hàng ngày. Nhưng về các cánh hoa nhỏ thì thật sự con không biết hoa nào làm đẹp lòng Đức Bà nhất. Lúc trước, con có làm vài cánh hoa nhỏ dâng lên Đức Bà, nhưng con cảm thấy đó không phải là các cánh hoa Đức Bà ưa thích.

Để nói đúng sự thật, con rất thích ăn kẹo, sôcôla, mứt, nói tắt một lời, con là đứa trẻ ham ăn. Chị giúp việc Acacia biết rõ khuyết điểm của con nhưng xem ra lại muốn vun trồng tật xấu này khi chị cung cấp cho con đủ thứ của ăn ngon ngọt. Khi nào không còn gì, thì chị lại mang cho con các thứ mà chị để dành như các viên đường thẻ.

Một buổi chiều, khi con đang định cắn một viên đường thẻ, tức khắc bàn tay Thánh Thiên Thần Bản Mệnh ngăn cản. Con ngước lên thì trông thấy gương mặt nặng trĩu ưu tư của Thiên Thần, gương mặt mà con từng biết rõ. Mặc dầu chưa hiểu lý do con vẫn nhanh tay bỏ ngay viên đường vào hộp. Gương mặt Thiên Thần Bản Mệnh đổi sắc ngay, mang nét thật dịu hiền.

Một thời gian sau đó, khi con đang ngồi ngoài hiên học bài thì chị giúp việc Acacia xuất hiện với chiếc bánh ngọt làm với táo, phủ một lớp đường thơm phức! Vô cùng mừng rỡ, con ôm chầm lấy chị, vừa hôn vừa cảm ơn rối rít! Chị thật hài lòng, để chiếc bánh trên bàn rồi bỏ đi. Con lấy ngay một miếng bánh đã cắt sẵn và đưa lên miệng cắn. Nhưng nhanh như chớp, Thánh Thiên Thần Bản Mệnh ngăn cản, khiến con chưa kịp làm gì hết! Con đưa mắt nhìn lên thì thấy gương mặt Thánh Thiên Thần tỏ dấu nghiêm nghị. Con hiểu ngay tức khắc. Chính vì con rất thích ăn bánh ngọt mà con phải hy sinh không ăn bánh ngọt. Đó là hy sinh Đức Bà mong đợi để đánh đổi cho con dây và ảnh đeo Đức Bà của Hội Con Đức Mẹ.

Kể từ đó cho đến 8-12, lễ Đức Trinh Nữ MARIA Vô Nhiễm Nguyên Tội, con không hề ăn bất cứ thứ gì có chất ngọt, trừ khi uống cà phê với đường. Con biết rằng Đức Bà đã hài lòng với hy sinh này của con, nên ngày 8-12-1914, Đức Bà ân thưởng con với dây đeo và ảnh của Hội Con Đức Mẹ. Đó là điều con hằng mơ ước. Vào chính ngày này, Cha Godofredo tặng con một tấm ảnh và nói:

- Ngày hôm nay con có thể ăn tất cả các thứ bánh ngọt mà con thích. Đức Bà hẳn thật hài lòng về con!

Ngày hôm ấy, khi chị giúp việc Acacia dọn cho con cái bánh ngọt thơm ngon thì con kiểm điểm thấy rằng:

- Cô bé Cecilia thật háo ăn trước kia nay không còn nữa. Cô bé đã hoàn toàn bỏ được tật xấu này!

Chính nhờ Đức Bà và Thánh Thiên Thần Bản Mệnh mà con mới tấn tới một chút trong đường trọn lành. Xin cảm tạ hồng ân của Đức Mẹ MARIA và sự trợ giúp của Thánh Thiên Thần Bản Mệnh yêu dấu.

Ngày 8-12-1914, lễ Đức Trinh Nữ MARIA Vô Nhiễm Nguyên Tội, con được nhận vào Hội Con Đức Mẹ. Con lãnh dây và ảnh đeo của Hội từ tay Cha Godofredo. Ngày hôm trước, nơi tòa giải tội, khi con xưng tội, Cha nói với con:

- Ngày mai, THIÊN CHÚA Nhân Lành và Hiền Mẫu Rất Thánh của Ngài sẽ ban cho con một ơn đặc biệt là trở thành "Ái Nữ Đức MARIA". Thế nhưng, Ngài còn dành cho con một đặc ân khác, trọng đại hơn, đó là làm hiền thê của Đức Chúa GIÊSU. Con có bằng lòng chấp nhận không?

Con trả lời:

- Thưa Cha, từ lâu lắm rồi, con ước ao trở thành hiền thê của Đức Chúa GIÊSU. Hơn thế nữa, con vẫn đinh ninh rằng con sẽ không bao giờ làm vợ của một ai trên trần gian này!

Thế là Cha Godofredo giải thích cho con hiểu làm thế nào để trở thành hiền thê của Đức Chúa GIÊSU. Dĩ nhiên, con lĩnh hội lời Cha Giải Tội theo mức độ hèn kém mà trí thông minh con cho phép. Sau cùng, Cha bảo con:

- Khi nào con làm xong việc đền tội và không còn người nào xưng tội nữa thì con hãy trở lại tòa giải tội, Cha còn điều khác để nói với con!

Con làm như lời Cha Godofredo dặn. Cha đưa cho con một tờ giấy và bảo:

- Ngày mai, sau khi rước lễ, con hãy đọc lời kinh Cha viết đây để dâng lên Đức Bà.

Con muốn học thuộc lòng lời kinh để đọc dâng lên Đức Mẹ MARIA với trọn tâm hồn. Lời kinh như sau:

- Lạy Mẹ Rất Thánh, ngày hôm nay, Mẹ nhận con vào số các con cái dấu yêu triu mến của Mẹ. Vậy thì, hỡi Mẹ yêu dấu, chúng ta hãy làm một cuộc trao đổi. Ngày hôm nay, nơi gần bàn thờ, khi vị thừa tác của

Đức Chúa GIÊSU Con Mẹ, nhân danh Mẹ, ban cho con tước hiệu "Ái Nữ Đức MARIA", thì con sẽ đặt vào vòng tay Mẹ đóa huệ trắng tinh của sự ngây thơ và đức trinh khiết của con. Xin hãy nhận lấy đóa huệ, hỡi Đức Mẹ MARIA, đóa huệ thuộc về Mẹ và con, con sẽ không bao giờ lấy lại. Khi nào Đức Lang Quân hỏi con, thì hỡi Mẹ là Đức Nữ Trinh của mọi trinh nữ, con sẽ thưa Ngài rằng: "Con đã trao phó đóa huệ trắng tinh cho Trinh Nữ Mẹ Ngài rồi, xin Ngài hãy lấy đóa huệ trắng ấy từ nơi Đức Mẹ".

Con lập lại lời kinh trên đây với trọn tấm lòng sốt sắng vào lúc quỳ dưới chân bàn thờ để lãnh dây đeo và hôn kính tượng ảnh Đức Mẹ, dấu chứng thuộc về Hội Con Đức Mẹ.

Suốt trọn buổi lễ, bàn tay Thánh Thiên Thần Bản Mệnh luôn để trên vai con. Đức Chúa GIÊSU ngự đến với con y như ngày con rước Ngài lần đầu tiên và cùng với Ngài có cả Đức Bà nữa. Con không trông thấy các Ngài bằng chính mắt trần nhưng con cảm nhận sự hiện diện thật sự của các Ngài. Con cảm nhận nhưng không biết giải thích như thế nào.

Chính ngày hôm ấy, sau buổi lễ, khi gặp con, Cha Godofredo hỏi con có làm việc dâng hiến như Cha dạy không. Con trả lời bằng giọng thật nhỏ để không ai nghe được:

- Thưa Cha có! Con đã lập đi lập lại nhiều lần. Lần đầu tiên, khi con đọc lời dâng hiến thì Thiên Thần Bản Mệnh con, một tay đặt trên vai con, còn tay kia thì cầm đóa huệ trắng và dâng lên Đức Bà.

Con thấy trên gương mặt vị Linh Mục điểm vài giọt nước mắt, những giọt nước mắt mà ngài vội chùi ngay, nhưng con không hiểu tại sao Cha Giải Tội con lại khóc!

Chứng từ của Chị Maria Antonia (1900-1939), người Ba-Tây (Brazil) thuộc dòng Nữ Phan-Sinh Bác Ái và Đền Tạ.

... THIÊN CHÚA đã gọi Adam và phán bảo ông rằng: "Người đang ở đâu?" Ông thưa: "Con nghe tiếng Ngài trong vườn địa-đàng, nhưng con sợ-hãi, vì con trần truồng và con đang ẩn núp". Chúa phán bảo ông rằng: "Ai đã chỉ cho ngươi biết rằng ngươi trần truồng, há chẳng phải tại ngươi đã ăn trái cây mà Ta cấm ngươi không được ăn ư?" Adam thưa lại: "Người phụ nữ Chúa đã cho làm bạn với con, chính nàng đã cho con trái cây và con đã ăn". Và THIÊN CHÚA phán bảo người phụ nữ rằng: "Tại sao ngươi đã làm điều đó?" Người phụ nữ thưa: "Con rắn đã lừa dối con và con đã ăn". THIÊN CHÚA phán bảo con rắn rằng: "Bởi vì mi đã làm điều đó, mi sẽ vô phúc ở giữa mọi sinh vật và mọi muông thú địa cầu, mi sẽ bò đi bằng bụng và mi sẽ ăn bùn đất mọi ngày trong đời mi. Ta sẽ đặt mối thù-nghịch giữa mi và người phụ nữ, giữa miêu-duệ mi và miêu-duệ người ấy, người miêu-duệ đó sẽ đạp nát đầu mi, còn mi thì sẽ rình cắn gót chân người" (Sách Sáng-Thế 3,9-15).

(Cecilia Cony, "Je Dois Raconter Ma Vie", Editions Téqui, 1988)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt